

ma
čana v
tovini

O
D
M
E
V
IZ
A
F
R
I
K
E

APRIL 1941

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 din, 5 lir, 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 din, 7 lir.

Blagovolite naslavljati na: **Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.** (Ček. št. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. št. 1/1496.)

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, USA.

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno

500 svetih maš.

Naše slike v bakrotisku

1. stran: Tudi mi zamorski kristjani imamo procesijo na Veliko noč in na praznik presv. Rešnjega Telesa. Tedaj molimo tudi za naše ljube dobrotnike.

4. stran: Poprej mali divjaki se pod misijonarjevimi nadzorstvom izučijo zamorski fantje za pridne mizarje in so vsemu ljudstvu v zgled in korist.

Zahvale. Presv. Srcu Jezusovemu in Marijínemu, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, škofu Slomšku, služabnici božji Mariji Tereziji: A. F., Novo mesto, se zahvali za uslišano prošnjo v težki zadevi; Ant. Čebular se zahvali za pomoč in olajšavo v težki bolezni in silnih bolečinah ter se priporoča za popolno ozdravljenje; J. G., Avstralija, se zahvali za pomoč v hudi stiski, iz katere je bila rešena na čudovit način; F. S., Konjice, se zahvalj za izredno in hitro pomoč; M. Prus, Metlika, se zahvalj za dobljeno zdravje sestri, ki si je pri padcu močno poškodovala hrbtenico; L. G., Arja vas, se iz srca zahvali za uslišano prošnjo.

Spomin na drage umrle

† Katarina Černič, Ljubljana. — Melhijor Smole, Vir. — Zmaher Mihael in Antonija, Žiče. — Marija Logar, Zalog. — Frančiška Cigale, Medvedjebrdo. — Ladislav Bačinski, Beograd. — Franca Grajer, Vodice. — Alojzija Klobučar, Središče. — Frane Turšič, Ohonica. — Ana Jurkovič, Sv. Križ pri Litiji. — Barbara Furman, Žiče. — Franca Zavrl, Smlednik. — Elizabeta Kukovec, Vel. Nedelja. — Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Pri vsaki sveti maši, pri kateri si pobožno navzoč, si skrajšaj svoje vice.

Procesija bolnikov prejme blagoslov z Najsvetejšim.

Vabimo na »Vojsko molitve« za Afriko

(Od 21. do 29. aprila.)

V današnjih hudih časih, ki jih tudi ubogi afriški misijoni tako zelo občutijo, je treba prav posebno mnogo moliti za misijone. Bliža se čas, ko bomo tudi letos v goreči skupni molitvi prosili presv. Srce Jezusovo za spreobrnjenje ubogih zamorcev v Afriki. Koliko milijonov jih še ječi v temi poganstva in suženjstva satana. Tem našim najnesrečnejšim bratom in sestram hočemo izprositi luč prave sv. vere in milost svetega krsta.

Zato pozivamo in prosimo drage misijonske prijatelje, da se vsi udeleže »Vojske molitve za Afriko«, ki traja devet dni pred praznikom »Varstva sv. Jožefa« (letos od 21. do 29. aprila). Vsak dan te devetdnevnic bomo molili »Spravno molitev v čast presv. Sreca Jezusovemu za spreobrnjenje Afrike«.

Ta pobožnost se lahko opravi v cerkvi, skupno v zavodih in šolah, ali pa zasebno v družinah. Kdor pa ne more skupno ali ob določenem času, naj opravi devetdnevnic sam zase in kadar pač more. Zelo priporočamo, da prejmete enkrat med devetdnevnic sv. obhajilo v čast presv. Sreca Jezusovemu za spreobrnjenje Afrike. Še

bolje bo, če storite to vsak dan devetnevnice. Prečastite gospode duhovnike prosimo, da bi s svojimi verniki v cerkvi javno opravljali to pobožnost, ali po sv. maši ali pa pri večerni molitvi. — Molimo za naše uboge poganške brate, da bi nas ljubi Bog še nadalje milostno varoval in našem narodu ohranil zaklad sv. vere!

Molitvica v čast presv. Srcu Jezusovemu, ki jo bomo molili med devetdnevnicco, je natisnjena na 3. strani ovitka. Dobi se pa tudi na posebnih lističih v obliki molitvenika. Na željo jo pošljemo zastoj in kolikor izvodov kdo hoče, samo za poravnavo poštnine prosimo. Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Junaška ljubezen do zamorca

Sv. Krizostom je rekel, da bi sicer Jezusova molitev sama zadostovala za naše odrešenje, a ni bila zadosti, da nam pokaže ljubezen božjo v vsej veličini. Kar je bilo za odrešenje dosti, to ljubezni ni zadostovalo. To misel je neki beli človek krasno uresničil nasproti nekemu črncu.

Neki zamorec je storil zločin in ga je njegov poglavar obsodil na smrt. Pride bel Evropejec in ponudi poglavarju bogatih daril, da bi rešil zamorca življenje. Poglavar pa zavpije: »Ne potrebujem zlata in slonove kosti, meni se hoče krvi.«

In zapove, naj se napne lok in puščica naj prebode zamorčevo srce. Ta hip urno stopi Evropejec ob stran zamorca, hoteč mu rešiti življenje. Svojo roko stegne pred zamorčeve prsi in prestreže puščico. Puščica se močno zasadi v roko Evropejca. Izdere jo in nese vso krvavo pred poglavarja, rekoč: »Tu imaš kri — prizanesi temu človeku!«

Divji glavar dotlej še ni videl take ljubezni. Ginjen je izročil sužnja belemu možu, ki ga je z lastno krvjo odkupil. Rešeni zamorec pade pred svojim rešiteljem na kolena in se mu ves v solzah zahvali: »O, beli mož, s svojo krvjo si me odkupil. Od danes naprej sem tvoj služabnik, tvoj suženj, tvoja lastnina.«

Kdo se ne spomni pri tem besed sv. Petra apostola: »Nismo odkupljeni z zlatom in srebrom, ampak z dragoceno Krvjo brezmadežnega Jagnjeta.« Ali pa besede sv. Janeza: »Jezus nas je ljubil in nas s svojo krvjo opral grehov.« Milost in neizmerna ljubezen sta nagnili božjega Zveličarja, da je dal ne le eno kapljo svoje božje krvi, ampak pretil je za nas v s o svojo kri in daroval svoje živ-

ljenje, da nas je rešil iz sužnosti satanove in nas storil otroke božje.

Naš božji Odrešenik je vse storil, da bi se vsi ljudje rešili — tudi ubogi zamorci. Mi smo kristjani in nekako udje telesa Kristusovega, zato smo dolžni, da tudi mi storimo vse, kar moremo, da rešimo tiste, ki zdihujejo v temi poganstva. Bog sicer ne zahteva za to našega življenja, pač pa njegova Cerkev želi, da sodelujemo pri armadi molitve, ki jo je Družba sv. Petra Klaverja organizirala za Afriko. Spomnimo se pri tem tudi 4091 velikih in 844 malih semeniščnikov, ki se prav zdaj v Afriki pripravljajo na mašniško službo. Naj bi dosegli svoj visoki cilj! Tega se vsak dan spominjajmo v molitvi. Pomislimo, da je zdaj v Afriki le še 385 duhovnikov domačinov, kar je zelo malo nasproti tolikim milijonom prebivalcev, ki so zvečina vsi še pogani. Ako to zvesto delamo, nas bo nekoč Bog poplašal kot svoje apostole.

Misijonski molitveni namen

za mesec april, blagoslovljen po svetem očetu:

Spreobrnjenje budistov.

Božja previdnost

Sledeče pismo škofa Tomaža Spreiter, O. S. B., priča o velikem zaupanju na božjo Previdnost. Škof je apostol, vikar v Eschowe v Južni Afriki.

Kako sem bil vesel Vašega pisma, ki ste mu priložili nakaznico za denar. V svojem in svojih misijonarjev imenu se Vam lepo zahvaljujem. Ljubi Bog naj povrne Vam in vsem, ki so prispevali k obilni svoti. Podpora nam bo zelo prav prišla. Misijonska blagajna se vedno bolj prazni, in le z zaupanjem na božjo Previdnost si upamo kaj večjega podvzeti. Previdnost božja pa nam pošlje vselej v potrebi, česar najbolj potrebujemo, čeprav smo včasih že kar obupani.

Pred letom smo ustanovili novo misijonsko postajo Nkandhla, ki je že deseta v vikariatu. Prejšnji teden smo odprli tam že malo bolnišnico. Morali smo hitro delati,

ker sicer bi nam bila odvzeta možnost, da bi sploh mogli ustanoviti bolnišnico. K tej ustanovi sta nas vzpodbujala zlasti okrajni glavar in okrožni zdravnik. In res sta pridobila večino pri seji, ko se je o tem glasovalo.

Seveda je bolnišnica mnogo stala, toda treba je bilo hiteti. Zdaj pa zaupamo na Boga, da nam bo nadalje pomagal; saj Bog ne odpre prehoda zato, da bi ga potem zaprl.

Pa ne le denarna sredstva nam delajo skrbi, ampak tudi to, kako si preskrbeti izvežbanih ljudi. Naše sestre misijonarke imajo že po šolah in po drugih bolnišnicah dosti dela. Novih sester ne moremo dobiti, ker je zaenkrat dohod zaprt. Zadnji čas je neka struja v vladi, ki na vso moč ovira prihod misijonarjev in sester, češ da je že dovolj katoliških misijonarjev v deželi. Nevera, komunizem in odpadništvo — vse se je zarotilo zoper nas.

Nedavno smo doživeli dokaz, kako božja milost naposled le zmaga vse ovire. V bolnišnici Rongona je ležal zamorec, ki je bil zelo bolan na pljučih. Vedel je, da mu bo treba umreti, toda o svetem krstu ni hotel nič slišati. Neki pater, ki se je zdravil v dotični bolnišnici, ga je večkrat obiskal. Kadar je pater napeljal pogovor na izpreobrnitev, se je bolnik razjezil. Proti misijonarju predstojniku in sestri, ki mu je stregla, je bil mož nekoliko mehkejši; toda tudi ta dva nista nič zmogla.

Duhovnik je poizkusil drug način. V isti sobi je ležal drug bolnik, ki je bil že v sili krščen in mu je bilo ime Lavrencij. S tem možem je pater govoril o verskih stvareh in z njim molil, ko da se za njegovega tovariša, ki je krst zavračal, nič ne briga. Lavrencij je dobil tudi čudodelno svetinjo Matere božje. Tedaj jo začne tudi Ntazik, njegov tovariš, radovedno ogledovati. Pater ga prijazno vpraša, če bi morda tudi on rad svetinjico? Toda mož jo jezno odkloni. Duhovnik tiho moli nad njim, in mož se kmalu pomiri. To se je pozneje še večkrat zgodilo, da se je Ntazik pomiril, ko je pater križ storil čez njega. Sestre in drugi bolniki so vztrajno molili za trdovratneža. Na skrivnem je sestra pod njegovo zglavje dala čudodelno svetinjo, ki je prej ni maral.

Sčasoma je bil Ntazik vedno bolj miren in pohleven. Kadar je pater molil z Lavrencijem, je včasih tudi on izgovarjal besede za njim. Molil je, a o sv. krstu še ni hotel nič slišati. Rekel je nekoč: »Kaj bi mi krst pomagal, ko pa v srcu nisem pripravljen!« Toda molil je, da bi mu Bog

Katoliški misijon Bagamoyo. Zadaj zamorske kočee.

pokazal pravo pot, ker k Bogu bi bil rad prišel — tako je rekel.

Ntazik je postajal vedno slabotnejši. Zdravnik mu je prisodil le še nekaj dni. Zaželel si je domov, da bi med domačini umrl. Predstojnik bolnišnice in ena sestra sta ga spremila prav v njegovo domačo vas. In ko sta hotela že oditi nazaj, je Ntazik naenkrat zaprosil: »Pater, krsti me!« Misijonar ga je krstil in mu dal ime Benedikt. Nekaj dni za tem je umrl.

Zdaj vas pa še prosim, dragi misijonski prijatelji: molite zame, starega misijonskega škofa, molite za naše misijonarje in vse, ki so nam izročeni — da se vsi vidimo v nebesih. Tudi mi molimo za vas in za vse blage dobrotnike misijonov.

»Potrpežljivost je misijonarju mogočno sredstvo za spreobračanje. S potrpežljivostjo si pridobiš duš. Brez krotkosti si ne moremo misliti apostola.«

Msgr. Livinhac

Po stopinjah dobrega pastirja

Misijonar benediktinec iz misijona Luilo, okolica Tanganjika, poroča zajemljivo o delu in trudu in uspehih afriškega misijonarja.

Kmalu bosta pretekla dva meseca, odkar mi je prevzvišeni gospod škof odkazal stalno mesto za delovanje. V teh krajih sem že od januarja. Najprej so me predstojniki poslali na severne kraje vikariata. Potoval sem od misijona do misijona in imel duhovne vaje za tamkajšnje misijonarje. Pozneje sem imel take vaje tudi za zamorske kristjane po posameznih misijonih. Zdaj pa me je božja Previdnost poslala v misijon Luilo.

Ta misijon leži v bližini jezera Nyassa. Do jezera imam 4 ure hoje; od vzhoda do zahoda moje župnije pa je 14 ur, od severa do juga pa 12. Na jugu mejimo na reko Nuhuhu. Na severu je dežela gorata in se dvigajo gore do 2000 m. Misijon leži na položnem pobočju hriba. Naša cerkev je daleč vidna. Krasen razgled. Kadar bomo postavili še zvonik s križem, bo klical kakor prst božji v daljno okolico: »Služite Bogu vsemogočnemu vi poganski narodi. Sursum corda! Ne mislite le na minljivo!«

V moji župniji je približno 5000 duš. Nekaj je katoličanov, drugi so angleški protestantje ali pa še pogani. Zadnja leta so se tudi protestantje zelo približali naši pravi cerkvi kar se tiče življenja in zunanjih navad. Molijo, kadar zvoni angelovo češčenje, opravljajo križev pot in nosijo svetinjice. Mi pa molimo k Bogu, da bi se nam popolnoma pridružili in skupno s svojimi misijonarji našli pot nazaj k prvotni in pravi veri. Upamo, da se bo to v dohlednem času tudi zgodilo.

Moja prva dolžnost je, duhovno oskrbovati več sto katoličanov. Prav zdaj je splošen pouk o sv. krstu, sv. pokori in sv. obhajilu. Sto ljudi se tega pouka udeležuje: 72 večjih otrok in 28 odraslih. Pouk bo trajal 12 tednov, vsak dan od 8—12 in od 1 do pol 3. Dopoldne ob 8 in po odmoru ob 10.15 imam sam četrtturno razlago; tako tudi ob 1. Ob drugem času prevzameta to delo dva zamorska katehista. Ponavljata z učenci to, kar je misijonar prej razložil in skušata vnemati srca za življenje po naukih svete vere. Za bolj nadarjene katehumene imam od 1.45 do 2.15 še pevsko vajo. Zadnjič smo se učili lurško himno in pete litanije Matere božje. Na Veliko Gospojnico bomo imeli božjo pot k lurški votlini. Žal da je podoba lurške Matere božje premajhna — le 45 cm je visoka. Tedaj bodo katehumeni tam peli nove Marijine pesmi. Zadnjo nedeljo

v septembru pa bomo imeli slovesnost sv. krsta in prvega sv. obhajila. Ob takih prilikah je misijonarjem srce polno hvaležnosti za vse milosti, ki jih je dobri Bog podelil v teku zadnjih desetletij temu ljudstvu, ki je bilo poprej še čisto pogansko. Obrazi nanovo krščenih zamorcev žare veselja ob zavesti, da so postali otroci božji. Vsa farna srenja pa se skupno ž njimi veseli tega dne. Tako se množe udjemističnega telesa Kristusovega tudi v daljni Afriki.

V naši bolnišnici, ki sestoji iz malih zamorskih koč, se zdravi 60 bolnikov. Sestra Odilija z vso vnemo skrbi za te reveže, zato je naval bolnikov velik. Po več dni daleč prihajajo sem. Stotine bolnikov dobi tu vsak teden zdravila na dom, nekateri pa vsak dan. Tako opravlja misijon res samaritansko službo med afriškimi zamorci. Dozdaj smo mogli dobivati iz Evrope obvezila, čaj in zdravila. Dobri ljudje so nam vse to pošiljali, v prvi vrsti pa vaša Družba sv. Petra Klaverja. Bog povrni stotero! Bog daj, da bi mogli ta dobra dela opravljati še za naprej. Naša bolniška sestra štedi z zdravili kar se da. Vsa ta dobra dela delamo iz najčistejšega namena, ker je Jezus rekel: »Karkoli ste storili kateremu teh malih, ste meni storili.«

Misijon Tingi

Piše p. Werner, benediktinec v Afriki.

V Tingi smo začeli nov misijon. Postavili smo malo stanovanjsko hišo. Letošnje poletje upamo izgotoviti notranjščino. Obenem pa bomo že pripravljali za zidavo nove misijonske cerkve. Ako Bog da svoj blagoslov, bo Tingi v nekaj letih imel svojo lepo novo cerkev in bomo mogli prenesti evharističnega Jezusa iz njegovega revnega Betlehema, v katerem je dosedaj stanoval, v lepše svetišče.

Poleg dušnega pastirstva me skrbe zlasti bolniki, ki jih je od leta do leta več. Dozdaj sem sam skrbel zanje kolikor sem mogel, zdaj pa sem pridobil izučenega bolniškega strežnika iz Ndande, ki bo o Veliki noči dospel. On mi bo v veliko pomoč, ker je navajen tudi na injekcije. Na te vrste zdravljenje pa naši zamorci bolj zaupajo, ko ne razne maže in praške. Novi strežnik se je naučil tudi mikroskopičnega opazovanja, kar je zopet prav velike koristi. Tako upam, da bomo imeli veliko pomoč od tega novega »zdravnika«. Zdaj pa Vas prosim, založite nas z zdravili in zdravniškimi instrumenti — to je, česar nam bo zdaj najprej potreba.

Kakšno veselje — harmonij imamo

Ves hvaležen piše p. Alojz, misijonar v Arua, Afrika:

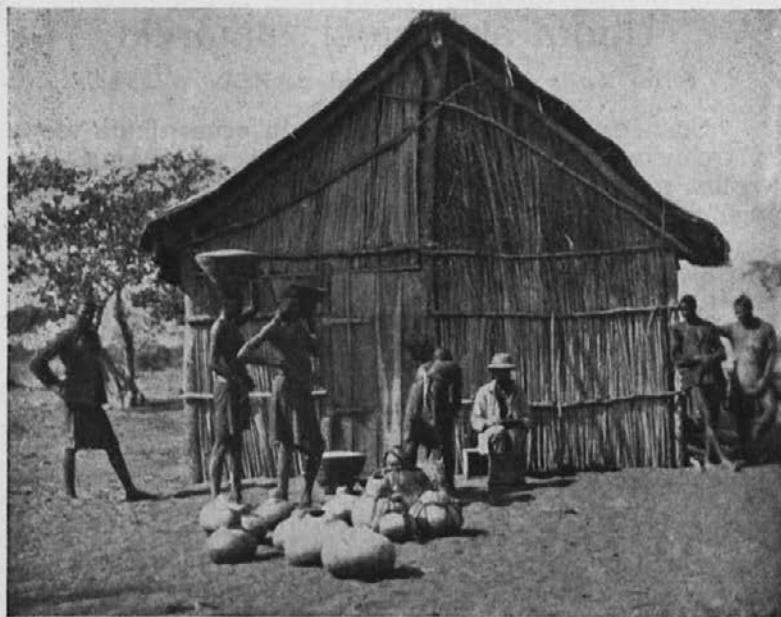
Dne 26. marca 1939 smo dobili krasen harmonij in to po vaši dobroti. To je prvovrsten instrument, ki ima 19 registrov, od teh 5 mehaničnih. Zato pa naši cerkvi popolnoma nadomešča orgle. Ne najdem primernih besed, da bi izrekel, kaj smo sedaj Klaverjevi družbi dolžni. Obenem čutimo vsi, kako vaše molitve in vaše žrtve kličejo božji blagoslov z nebes našemu prizadevanju. Pri vseh težavah našega apostolskega dela nas krepi Gospod z zavestjo, da smo v občestvu svetih in duhovno povezani s pravičnimi iz vsega sveta. Svoje veselje in svoje trpljenje skupno polagamo na oltar božji.

V zadnji vojski je name napravila zgodba svetilnika v Kerdonis izreden vtis. Nenadna slabost je napadla stražnika 'svetilnika', da ni mogel diapozitiva, ki ga je ravno čistil, vstaviti nazaj. Njegovo stanovanje je bilo dva kilometra oddaljeno od najbližjih bivališč. Ko se je storil večer in ob navadni uri ni posvetila luč, je stražarjev otrok vzkliknil: »Mama, luč se nič več ne vrti!«

Takoj so šli štirje najstarejši otroci, stari 7 do 10 let, v stolp in so od 9 zvečer do 7 zjutraj lastnoročno vrteli motor, da je luč sijala... To je podoba tega, da popotnik na morju ne vé vselej, komu se ima zahvaliti za razsvetljavo in kaŕipot. Tako tudi mi misijonarji ne vemo vselej, čigave molitve so nam naklonile tolaŕbo v našem trpljenju in uspeh pri naših delih. Iz srca pa prosimo tiste duše, ki morda iz velike daljave naše delo pospešujejo, naj nikar ne omagajo v svojih molitvah in ŕtvah.

Vam se imamo zahvaliti, da smo v preteklem letu mogli podeliti 200 sv. krstov. Pred dvema mesecema pa je prevzvišeni gospod škof birmal 500 naših kristjanov, tako da bomo imeli to leto nad 1500 novih kristjanov. Naša farna občina raste po številu in ima že 13.000 duš. Deset šol z 800 otroki je porazdeljenih po vsem misijonskem okraju Arua. Povsod, kamor prideš, najdeš lepe vaške kapelice. Z vseh oltarjev teko milosti, ki pridobivajo vedno več duš in jih razsvetljujejo z resnico in vero.

Na veliko nedeljo pri glavni službi božji bom prvič spremljal cerkveno petje z novim harmonijem. Ta harmonij in še marsikaj drugega v našem misijonu nam je opomin, da se v hvaleŕnih molitvah spominjamo svojih dobrotnikov.

Afriški misijonar pred svojo „palačo“.

Zamorski učitelj se zahvaljuje

Hilarij Mhagama, misijon Mango, Afrika, piše naši vrhovni voditeljici:

Ljuba mama!

Pater Vital mi je povedal, da ste vi poslali zvon za naš misijon. Lepo se vam zahvaljujem. Ljubi Bog naj vas blagoslovi za vse dobrote, ki nam jih izkazujete. Vsi kristjani v Mango so vam hvaležni za vašo dobroto, vsi prosimo Boga, da vam dá plačilo na tem in onem svetu.

Še naprej nam pomagajte. Lani smo imeli veliko škodo, ko nam je vihar podrl cerkev. Kristjani bi pozidali novo cerkev, toda sami ne moremo, ker smo revni. Zato bomo mogli storiti to le z vašo pomočjo.

Jaz sem učitelj v misijonu in pomagam patru misijonarju ko otroke uči sv. vero. Že 20 let sem učitelj.

Vas lepo pozdravljam!

Hilarij Mhagama.

P. Vital Maier je zapisal k pismu sledeče: Katehist Hilarij je zvest kristjan, ki ga pogani zelo sovražijo, a se jim hrabro in vztrajno postavlja po robu. On je misijonu v veliko oporo. Lepo po krščansko živi s svojo družino. Žal, da so mu že štirje sinovi umrli.

Ubogi stradajoči zamorčki

Sestra Marija Cirila piše iz misijona Hoima v Ugandi.

Smo šele dve leti tukaj, zato nam primanjkuje vsega potrebnega. Najbolj preprosto delam s prvoobhajanci. Ker večina njih stanuje 80 do 100 km od misijona, jih moramo med pripravo za sv. obhajilo stalno imeti v misijonu. Žal, da nimamo postelj, zato morajo otroci spati kar na tleh. Nekateri imajo s seboj nekaj strgane odeje, toda to je premalo, ker noči so tukaj hladne. Včeraj sem opazovala dve deklici, ko sta pobirali oblanje, da ga bosta imeli za postelj. Zdaj, ko ste nam poslali tako lep dar, bomo mogli kupiti odej in tudi še kaj drugega se bo izboljšalo.

Tudi hrane nam primanjkuje. Polja smo pač posadili, toda toliko žuželk in mrčesa je prišlo, da požro ves krompir sproti. Ponoči prihajajo še tatovi in odnašajo še to, kar imamo. Prihranili smo bili manjokovih koreninic za najhujšo silo — toda divji prašiči so jih požrli. Imamo še banane; toda tu v Hoima pridejo veliki viharji in polomijo nasade. Časih bi človek jokal in obupaval, ko vidi da naši zamorčki le enkrat na dan jedo. Zdaj ko ste nam poslali denar, sem kupila vreče fižola, da bo za najhujšo silo. Sestra kuharica je prišla danes ob 4 popoldne in rekla: »Otroci še danes nič niso jedli, zunaj na polju ni bilo ničesar več dobiti.«

Iz tega vidite, v kakšni revščini naši zamorčki žive ...

Izreden klic milosti božje

Piše m. Agata, misijonarka N. Lj. Gospe apostolov, Afrika.

Bog in dobri ljudje pomagajo, da naše delo lepo napreduje. Tu v Moosu se moramo zelo truditi, ker nas je misijonarjev in misijonark pač premalo, kakor tudi po drugod. Toda marsikaj tolažilnega doživimo. Tako smo mogli na praznik sv. Jožefa zopet eno zamorsko deklico sprejeti kot kandidatino novih sester. Dve drugi pa sta že naredili redovne obljube in nam že prav dobro pomagata. Zadnje čase smo doživeli izreden klic milosti božje v zamorski vasi Gagnoa, ki je 300—400 km oddaljena. Neka deklica, ki je bila poprej trda poganka, 1934 pa sprejeta med kristjane, je vsa ta leta prosila misijonarja, naj jo sprejme med sestre domačinke. Odkar je bila krščena je zgledno živela in misijonarkam zelo po-

Zamorec Jože
kliče kristjane v cerkev
(Misijon Banquelo)

magala pri misijonskem delu. Zdaj je prišla k nam in prinesla s seboj vse, kar je imela: namreč eno samo obleko, ki jo je bila napravila po vzorcu, kot je videla na podobici sv. Ano, svojo krstno patrono. Osem dni je tu in se res lepo vede. Uči se francoščine, ki ji gre prav dobro. Pridna je in pripravna za vsako delo.

Dozdaj smo naše zámorčke le s težavo mogli odvaditi malikovanja. Sčasoma smo vzgojili jedrno celico vnetih deklet ali žena, ki delujejo res prav apostolsko pri svojih sorodnikih. Nedavno smo imeli šest kršč. poročnih parov.

Ob nedeljah imata dve sestri misijonarki polne roke dela. Dopoldne poučujeta otroke in opravljata ž njimi tudi pobožnost križarske molitvene vojske. Popoldne pa pridejo možje in žene k zborovanju in pouku.

V lekarno pa prihajajo ljudje od jutra do večera. Naša sestra domačinka in njena pomočnica iz sirotišnice imata natančna navodila pri sprejemu bolnikov. Nekateri bolniki, ki imajo težke rane, nočejo v bolnišnico, a se dajo naposled pregovoriti. Priložnost izrabimo v dušno korist bolnikov. V čakalnici vise velike slike iz katoliškega katekizma. Tisti, ki so v tem že poučeni, jih razlagajo drugim, vsi pa pazljivo poslušajo in se tako med čakanjem nauče katekizma.

Nad leoparda

Piše p. Ferdinand, Vzh. Afrika.

Neka žena je šla s svojo desetletno hčerko v gozd po dračje. Obe sta bili zamišljeni v svoje delo in nista zapazili, kako je prežal nanju neki leopard.

Kar reče hčerka materi: »Zdi se mi, da je nekaj zašumelo.«

Mati se zravna pokonci, voha po zraku in zavoha duh po leopardu. Naenkrat zagleda njegovo črno-pisano kožo skozi grmovje in vidi, da je zver že čisto blizu. Že se je privil leopard na tla in se pripravljaj na skok. Tedaj žena pograbi sekuro, ki jo je imela s seboj za obsekavanje vej in jo visoko dvigne z ostrino na ven, ko da hoče napad odbiti. Lačna zver se požene proti ženi, a ostrina sekire se ji zapiči v trebuh, da telebne na tla in in se zvija v bolečinah, dokler ne pogine pod nadaljnimi udarci. Tako sta bili mati in hčerka rešeni po božji Previdnosti.

Mrtev in zopet oživel

Piše brat Val. Poznič F. S. C., Glen-Cowie, Južna Afrika.

Na Cvetno nedeljo popoldne pride v misijon zamorski mladenič iz štiri ure oddaljene vasi. Povedal je misijonarju, da je njegov oče dopoldne nenadoma umrl. Ker je družina katoliška, želi mati, da bi bil oče pokopan v misijonu na katoliškem pokopališču. Mati tudi prosi, da bi

Mladenkam,

ki imajo veliko ljubezen do misijonov in čutijo v sebi redovni poklic, priporočamo knjižico »Poklic pomožne misijonarke za Afriko«.
Cena 4 din. Naslov glejte na 2. strani ovitka.

Zene so prinesle zamorčke k sv. krstu.

v misijonu napravili rakev in da bi prišel jutri kdo z vozom po mrliča. Obljubili smo in mladenič se odpravi zopet domov.

Drugo jutro pošljemo nekega domačina z vozom tja, jaz pa sem začel delati krsto. Jamo so skopali domačini. Imajo tukaj lepo navado, da pride več mož in menjaje kopljejo jamo. Spodnja plast zemlje je namreč trda kot kamen, zato je kopanje precej naporno. Krog treh popoldne je bila jama gotova, krsto sem tudi že naredil, bil sem še zaposlen z nagrobnim križem. Voz z mrličem se je imel vsak čas vrniti. Res je prišel voznik nazaj, a brez mrliča.

»Kaj se je zgodilo?« vprašam.

»Od mrtvih je vstal,« se odreže zamorec.

Na pogreb je čakalo precej ljudi. Bilo so katoličani pa tudi nekaj poganov je prišlo. Katoličani so se dobre volje spet razšli, medtem ko so pogani odhajali domov zelo resni. Zadnji namreč verujejo, če je kdo navidezno mrtev in potem zopet oživi, da so to povzročili duhovi,

ki imajo s tem možem še kak poseben namen. Zato se pogani potem takega človeka izogibljejo in silno boje.

Kako pa je bilo, da je mož nenadoma umrl in potem zopet oživel? Poslušajte.

Pred nekaj tedni je prišel ta mož bolan v našo misijonsko bolnišnico. Stanje se mu je poslabšalo tako, da smo ga prevideli s svetimi zakramenti. Po preteku dveh tednov pa je zopet okreval in se zdrav vrnil domov.

Čeprav je njegova žena katoličanka, vendar še mnogo drži na poganske čarovnike. Misijonarji so ji to sicer prepovedali, a vseeno je šla iskat nekega zelo oddaljenega čarovnika, da bi za vedno odgnal bolezen od nje-nega moža. Čarovnik je prišel na dom in delal svoje čarovnije. Dal je možu neko »zdravilo« z naročilom, naj ga drugo jutro zaužije, nakar se je dobro plačan zopet odpravil.

Mož drugo jutro res zaužije čarovnikovo »zdravilo«, kot je ta ukazal. A kmalu nato otrpne po vsem telesu in zgleda kot mrtev. Bil je čisto mrzel. Čarovnik mu je namreč dal neke vrste strupa, ki povzroči, da človeku odmrjejo vsi čuti. Vendar kljub temu lahko človek še ves dan živi. Ko so prišli sosodje, so mislili, da je mož resnično umrl in domači so naročili pogreb. Naslednjo noč pa se mož nenadoma prebudi iz smrtne oмотice in zopet oživi. Med ljudmi nastane tak strah, da se nihče ne spomni, da je treba misijonarje o tem obvestiti.

Ker so se odslej dalje poganski sosodje zaradi njih praznoverja tega moža izogibali in se ga silno bali, je bil ta prisiljen svojo kočo zapustiti in se z vso družino naseliti v bližini misijona. To je bilo za njega v veliko srečo. Redno je odslej hodil k maši, in njegova žena je bila od tega časa za vedno ozdravljena od svojega praznoverja ter je hvalila Boga, da ji je moža še ohranil pri življenju.

Uslišane molitve

na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

V neki važni zadevi sem se z zaupanjem zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in sem začela opravljati devetdnevno. Bila sem uslišana. V zahvalo pošiljam misijonski dar in se služabnici božji še nadalje priporočam. P. R. Begunje.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišane prošnje v več važnih zadevah. Priporočam se ji še nadalje. Pošiljam botrinski dar zamorčku na ime Valentin in prosim objave v Odmevu.

V. H. N. Pristava.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, ker me je uslišala v neki zadevi. Pošiljam obljubljen dar in se ji še priporočam.

J. G. O.

Večkrat sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč in sem bila uslišana. V zahvalo pošiljam obljubljeni misijonski dar in se ji še nadalje priporočam.

Neimenovana.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v neki važni zadevi in pošiljam dar v podporo zamorskega katehista. Vsakemu, ki je v kakih potrebi, priporočam, da se zateče k služabnici božji. Tudi jaz se ji še nadalje priporočam.

E. V. Sp. Kapla.

Za večkrat uslišane prošnje se služabnici božji Mariji Tereziji javno zahvalim. Priporočam se ji še nadalje v več zelo važnih zadevah. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorčku na ime »Anton«.

F. O., Dolenja vas.

Zahvalim se služabnici božji za dobljeno zdravje in uslišano prošnjo. Pošiljam obljubljen misijonski dar.

Frančiška F., Sv. Primož.

Tisočkrat se zahvalim »mamič zamorčkov« za dobljeno zdravje. Pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime Marija Terezija in se služabnici božji še nadalje priporočam za ljubo zdravje. Prosim objave v »Odmevu«.

Ana N., Slivnica pri Mariboru.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za ozdravljenje brez operacije in se ji še nadalje priporočam v vseh zadevah. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorskemu dečku na ime »Franc«.

N. N., Podgraje.

Več mesecev sem imela bolno nogo. Z velikim zaupanjem sem se obrnila k služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč. Sedaj je noga zdrava. Tudi v več drugih zadevah sem bila uslišana. Za vse prejete dobrote se služabnici božji najprisrčneje zahvaljujem. Vso našo družino izročam njenemu varstvu in jo prosim pomoči še v neki težki zadevi. Pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorski deklici na ime »Julija« in prosim objave v »Odmevu«.

J. T., Celje.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v težki bolezni in se ji še nadalje priporočam.

U. B., Cerklje.

Prisrčna zahvala »mamič zamorčkov« za dvakratno uslišanje na prav čudežen način in se še nadalje priporočam.

Mihič K., Hrib.

Iz vsega srca se zahvaljujem »mamič zamorčkov« za ozdravljenje moje sestrice Marije in prosim javne objave. Vsa hvaležna tudi drugim priporočam, da se k služabnici božji zatečejo za pomoč.

Katica Fras, Ptuj.

Dolžnost me veže, da izpolnim obljubo in se javno zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo pri težki in nevarni operaciji in še za več drugih uslišanih prošnj. V zahvalo pošiljam obljubljeni botrinski dar za krst zamorčka.

I. K.

Naznanjam vam, da sem bila tudi jaz tako srečna, da sem bila uslišana na pripošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske. Zelo sem imela bolne noge. Celo poleti me je zeblo in bolelo v kolnih. Sedaj so pa noge zdrave. Tisočkrat se zahvaljujem služabnici božji in jo prosim še z naprej za ljubo zdravje. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime Jožefa.

Neimenovana.

V zahvalo Mariji Tereziji, ker je bila moja prošnja uslišana, pošiljam dar za najpotrebnejše afriške misijone.

M. Z., Dol pri Hrastniku.

V raznih zadevah sem se priporočala služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana. Vsakokrat sem obljubila majhen misijonski dar, kar danes skupno pošiljam in se javno zahvalim Mariji Tereziji za vse uslišane prošnje. Priporočam se ji še nadalje in prosim javne objave.

J. Š., Javornik.

Moja najiskrenejša zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za zdravje pri živini. V zelo težkem položaju sem se ji priporočala in obljubila dar za dva katekizma zamorčkom, če bom uslišana. Danes hvaležno izpolnujem svojo obljubo in se služabnici božji še nadalje priporočam v dveh važnih zadevah.

M. A.

Najprisrčnejša zahvala Mariji Pomagaj in služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v težki zadevi.

T. B. V.

Služabnici božji Mariji Tereziji se zahvalim za uslišano prošnjo in pošiljam znesek za štiri katekizme in botrinski dar zamorčku na ime »Jožef«.

P. H.

Zahvaljujem se ljubi Materi božji in služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišane prošnje. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime Terezija. Spet se ji priporočam, da bi operacijo dobro prestala in v neki drugi zelo težki zadevi. Prosim objave v »Odmevu«.

J. Ž.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje. V zahvalo pošiljam obljubljen botrinski dar zamorčku na ime »Jurij«.

T. J., Konjiška vas.

Iskrena zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za zboljšanje zdravja in za dušni mir.

M. K. G. K.

Najprisrčneje se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za ljubo zdravje in za več uslišanih prošenj ter se ji še priporočam v treh zadevah.

B. M., Nova cerkev.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za srečno prestano operacijo ter se ji še nadalje priporočam.

Marija Zupan.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: N. N. v neki zadevi. — N. N. se priporoča v nekem obupnem položaju, z vsem zaupanjem prosi služabnico božjo, da ji pomaga, kot ji je že poprej večkrat. Če bo prošnja uslišana, obljublja dar za odkup zamorčka. — F. T., Črni vrh, se priporoča v več važnih zadevah. — Š. J. I. se priporoča v neki gmotni zadevi. — V. M. D. priporoča sina, ki je bolan na živcih, za ljubo zdravje. — A. V. se priporoča za uslišanje v neki posebni zadevi. — M. O. M. prosi za pomoč v težki življenski preizkušnji. — N. N. se priporoča za spreobrnjenje neke osebe in za pomoč v zelo težkih zadevah.

Pripomba uredništva: **Devetdnevnic** za poveličanje služabnice božje Marije Terezije, na prvi strani njena slika, na željo rade volje pošlje Družba sv. Petra Klaverja.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Jugoslov. tiskarna v Ljubljani: J. Kramarič.

Molitev k presv. Srcu Jezusovemu za uboge afriške zamorce

Za devetdnevnicu pred praznikom
„VARSTVA SVETEGA JOŽEFA“

(Od 21. do 29. aprila)

O mili Jezus, Odrešenik vsega človeštva, poglej milostno na afriške zamorce, ki živijo v največji revii in zdihujejo v jarmu pregrehe. Zatekamo se k Tebi in Te prosimo za svoje najnesrečnejše brate, da bi potolažili Tvojo češčenja vredno pravičnost. Združeni z vsemi dušami, ki Te ljubijo, Te zahvalimo za vse neskončne dobrote, ki si jih podelil nam in tudi tem narodom. Z željo navdani, da bi Tvojemu presvetemu Srcu zadostili, Te ponižno prosimo: odpusti jim nevero! Objokujemo vse grehe, s katerimi so ti narodi Tvoje božje veličastvo razžalili. Kot povračilo in v spravo Ti darujemo naš največji zaklad — Tvoje lastno presveto Srce, ki je zaradi grehov trpelo neskončne muke. Sprejmi tudi, da se popravijo te krivice, molitve, zasluženja in zadostila Tvoje presvete Matere Device Marije in njenega ženina svetega Jožefa, vseh angelov in svetnikov, kakor tudi vse katoliške Cerkve.

O ljubeznivi Jezus! bodi naklonjen nesrečnim zamorskim rodovom! Razsvetli jih, ki živijo v temi in smrtni senci. Amen.

Sveti Jožef, zgled in varuh vseh častilcev presvetega Srca, in sveti Peter Klaver, patron zamorskih misijonov, prosita za nas in uboge afriške narode! Amen.

Sveta apostolska Stolica je dovolila za vsako devetdnevnicu, katera se kadarkoli v letu javno ali zasebno opravlja v čast presvetemu Srcu Jezusovemu tele odpustke:

1. 300 dni za vsak dan devetdnevnicu.
2. Popolni odpustek med devetdnevnicu ali v naslednjih osmih dneh. (Pogoji: spoved, sveto obhajilo, molitev po namenu sv. očeta.)

Popolni odpustki

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 3. aprila: sv. Benedikt Filadelfa, zamorec,

dne 26. aprila: Marija Mati dobrega sveta,

dne 29. aprila: sv. Peter, mučenec (ustanovni dan Družbe sv. Petra Klaverja).

